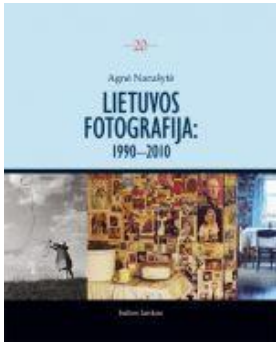

Takas į tylą. *Domantas Razauskas*

Domanto Razausko eilėraščiai – tai visiškai atskiri, savarankiški kūriniai, brendę ir augę nepriklausomai nuo jo originalių dainų.

Knygoje pastebimas poeto dėmesys formai, papildomas prasmes sukuriančiai akustikai, garsynui. Poetą domina klausimas: ar galima kalbėti prasmingai, kalbą uždarančią griežtos formos gniaužtus, ar eilėraščio estetika ir semantika gali būti vienodai stiprios? Ne banaliai provokuojanti, postmoderni poezijos-žaidimo estetika, o klasikinės rimas, ritmas, metras

Lietuvos fotografija: 1990-2010. *Agnė Narušytė*

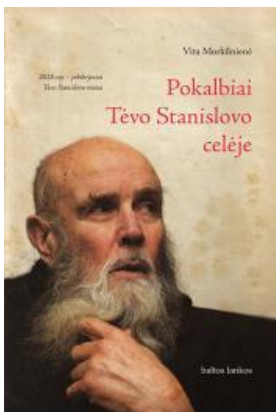
Per 20 nepriklausomybės metų fotografija tapo pagrindine menininkų raiškos priemone. Amžiaus pabaigoje išsigalėjo skaitmeninė fotografija. Lengvai padaroma ir greitai perduodama ji pasklido po visas gyvenimo sritis - tapo komunikacijos priemone, konkuruojančia su kalba. Kokia meninės fotografijos vieta skaitmenizuotame fotografijos pasaulyje, kalbama knygoje Lietuvos fotografija: 1990-2010. Agnė Narušytė apžvelgia svarbiausius procesus, įvykius Lietuvos fotografijoje per 20 atkurtos nepriklausomybės metų. Knygoje aptariamos 20 metų vis dar aktualios fotografijos temos: tapatybės ženklų paieškos peizaže, portrete, socialinių procesų dokumentacija, lyčių problematikos tyrimas fotografuojant kūną,

nuobodulio estetika.

Laisvės architektūra. *Tomas Grunskis, Julija Reklaitė*

Iš pirmo žvilgsnio gali atrodyti, kad per nepriklausomybės dvidešimtmetį Lietuvos architektūroje įvyko kur kas daugiau nei per visą XX amžių. Šią prielaidą architektūros istorikai patvirtins arba paneigs ateityje, tačiau tiesos, kad šie dvidešimt metų šalies architektūrai buvo labai reikšmingi, tikriausiai nepaneigs niekas. Nepriklausomybės dvidešimtmetis Lietuvoje nusėtas architektūrinių praradimų randais ir atradimų perlais, urbanistinėmis grimasomis ir idėjų proveržiais. Ši knyga - tai pirmasis bandymas surinkti žinias, subjektyvias nuomones ir patirtį apie tai, kas įvyko Lietuvos architektūroje per šį laikotarpį, ir parodyti tikrovę ateičiai taip, kaip ją mato šios kasdienybės istorijos dalyviai.

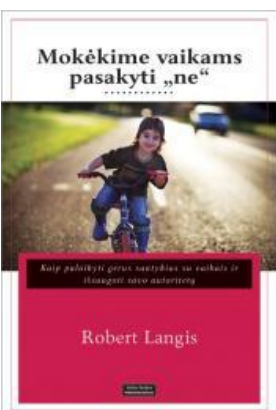
Pokalbiai Tėvo Stanislovo celėje (2018). *Vita Morkūnienė*

„...Gal aš turiu tokią charizmą, kad galiu išklausti kitą?

Buvau laisvas kiekvienam ateinančiam – galėdavau atsisėsti, išklausti, su juo pasikalbėti. Kalbėti man lengva ir minioms, ir žmogui – nes neieškau žodžių“.

Tėvas Stanislovas

„Noriu parašyti tik tai, ką pati mačiau, girdėjau ir jaučiau per netrumpos pažinties metus. Knygos ašis – pokalbiai su Tėvu Stanislovu, įvykę įvairiais metais įvairiomis progomis, daugiausia – Dotnuvoje, Tėvo Stanislovo celėje. Tie pokalbiai – autentiški, juose nėra nė vieno išgalvoto žodžio. Kai kurie fragmentai skelbti spaudoje, kai kurie – atkurti iš diktofono įrašų, užrašų knygelių, dienoraščių. Iš atminties atkurti nesiryžau nieko, gerbdama Tėvo Stanislovo požiūrį į Žodį, kaip galingą jėgą, galinčią ir padėti, ir pakenkti“. Vita Morkūnienė

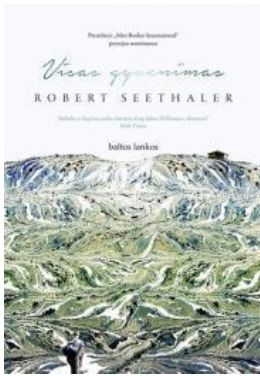
Mokėjime vaikams pasakyti "ne": kaip palaikyti gerus santykius su vaikais ir išsaugoti savo autoritetą. *Robertas Langis*

Būti tėvais – nelengva. Vaikų auklėjimas – tikras menas!

Knyga Mokėjime vaikams pasakyti „ne“ – puiki paspartis šiuolaikiniams tėvams.

Joje pateikta daug praktinių patarimų ir pasiūlymų, kaip sklandžiau ir maloniau bendrauti su vaikais.

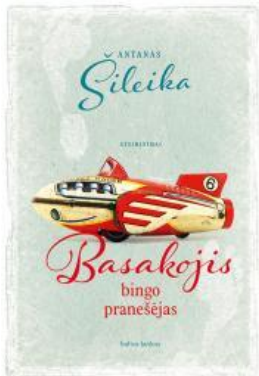
Autorius neaukština dar neseniai vyravusio valdingo autoriteto, kaip tik ragina jį rodyti apgalvotai ir veiksmingai. Pasak jo, svarbiausia – šeimos laimė ir visų jos narių tarpusavio pagarba. Tačiau dera atminti, kad, norint sėkmingai auklėti vaikus ir įskiepyti jiems svarbiausias vertybes, būtina mokėti pasakyti „ne“ – ne tik tvirtai, bet ir argumentuotai, ne iš pykčio, bet su meile.

Visas gyvenimas. Robert Seethaler

Andrėjus Egeris – nekalbus vienišius. Darbas yra ta kalba, kurią jis geriausiai supranta. Jis įsitikinęs, kad apie žmogų viską pasako veiksmai, o ne žodžiai. Jį, keturių metų sulaukusį berniuką, priglaudė griežtas giminaitis fermeris, kuris tai padarė ne iš meilės ar gailėsčio, o dėl kelių pažadėtų banknotų, kuriuos mažasis Andrėjus atsinešė odiniame kapšelyje po kaklu. Kalnų kaimelyje, į kurį atvyko Andrėjus, jis praleis visą likusį savo gyvenimą. Čia jis sutiks savo gyvenimo meilę. Nemokėdamas savo jausmų išreikšti žodžiais ir negalėdamas jai pasipiršti, jis padedamas savo pažįstamų uždegs jos vardą ant kalno šlaito. Netrukus tas pats kalnas pražudys jo mylimąją.

Iš kalnų Andrėjus žemyn nusileidžia tik kartą. Jis pakviečiamas tarnauti Antrajame pasauliniame kare. Rytų fronte jis patenka į nelaisvę, kurioje praleidžia aštuonis metus, o grįžęs namo yra priverstas prisitaikyti prie gimtajame krašte įvykusių pokyčių ir naujovių.

Basakojis bingo pranešėjas. Antanas Šileika

„Basakojis bingo pranešėjas“ – tai žaismingi ir atviri, ironiški ir jaudinantys lietuvių emigrantų sūnaus atsiminimai apie dvi jo tėvynes: gyvenimą Kanadoje ir nuolatinį grįžimą – mintimis ar fiziškai – į Lietuvą nuo XX a. septintojo dešimtmečio iki šių dienų.

Savęs ieškantis paauglys Toronto priemiestyje, literatūrinį kelią pradantis jaunuolis bohemiškame Paryžiuje, jau susiformavęs rašytojas, dėstytojas, už Lietuvos nepriklausomybę kovojantis žurnalistas – visi šie skirtingi autoriaus veidai atsiminimuose susilieja į vieną darnų paveikslą. Bingo salės ir griūvanti Sovietų Sąjunga, ministro pirmininko kabinetas ir Toronto bažnyčios rūšys – netikėčiausiose vietose ir situacijose autorius atranda ir talentingai užfiksuoja subtiliausius gyvenimo

atspalvius, juokingas, liūdnas ar net tragiškas akimirkas. Tai nutrūktgalviški ir kartu išminties nestokojantys pasakojimai apie tapatybę, emigraciją, nuolatinės namų paieškas, pašaukimą, darbą, šeimą ir meną.

Paskutinė mergina. Mano nelaisvės ir kovos su „Islamo valstybe“ istorija.

Nadia Murad

Dvidešimt vienerių Nadios ir jos šeimos gyvenimas tekėjo įprasta vaga. Kocho kaimelyje gyvenusi mergina svajojo tapti istorijos mokytoja arba atidaryti savo grožio saloną. Tačiau viskas pasikeitė 2014-ųjų metų rugpjūtį.

Vieną rytą į kaimelį įsiveržė grupuotės „Islamo valstybė“ būriai, kurie sugriovė merginos ateities svajones, o bendruomenę pasmerkė kančiai ir nebūčiai. ISIS kareiviai žudė kiekvieną vyrą, kuris nepakluso reikalavimams atsiversti į islamą. Moterys, kurios buvo per senos tapti sekso vergėmis, nesulaukė pasigailėjimo.

Jaunosios merginos buvo išgabentos į Mosulą, kur buvo laikomos vergijoje, mušamos ir prievartaujamos. Tarsi prekes jas rinkdavosi visi – nuo eilinio ISIS kario

iki aukščiausių grupuotės generolų. Tik per stebuklą pabėgusi Nadia šiandien yra viena žinomiausių pasaulyje žmogaus teisių aktyvistų, drąsiai kalbanti tiek apie savo bei kitų merginų patirtį sekso vergijoje, tiek apie mažoms tautoms ar religinėms bendruomenėms gresiantį pavojų.

Gydanti tyla. Kankyo Tannier

Prancūzė dzenbudistė vienuolė Kankyo Tannier šioje knygoje "Gydanti tyla" dalinasi sukaupta patirtimi apie tylos svarbą mūsų gyvenime. Sugebėjimas atrasti tylos minutę nesibaigiančioje rutinoje mažina stresą, gerina gyvenimo kokybę ir savijautą. Nors esame nuolatos apsupti garsų ir vaizdų, trumpam sugrįžti į save nėra taip sudėtinga, kaip galėtų atrodyti.

Kankyo Tannier patarimai pagrįsti kasdieniu gyvenimu, todėl lengvai įgyvendinami, o jos aprašyti pratimai – lengvai atliekami. Autorė siekia išmokyti ramybės IŠGYVENANT situacijas, o ne jų vengiant. Kitaip tariant, surasti laiko tylai toje realybėje, kurioje šiuo metu gyvenate. Pamažu taikant aprašytus metodus atsivers durs į kitokį gyvenimą, pasaulis taps geresnis jums patiems ir aplinkiniams.

Ši knyga "Gydanti tyla" yra apie tai, kaip iš naujo išmokti klausytis. Klausyti tylos, ramumos audroje ir slenkančio laiko. Iš naujo mokytis ragauti: akimirkos skonį, patiekalo aromatą ir ugnies šilumą. Iš naujo mokytis jausti: rankų prisilietimą, plakančią širdį, sustojantį laiką. Iš naujo mokytis suprasti kitą žmogų.

Kai baigiasi laikas. *Elina Hirvonen*

Helsinkis. Nuo namo stogo miesto centre jaunas vyras ima šaudyti į žmones. Miestas apimtas panikos, visi užgniaužę kvapą laukia, kol šaulys bus sustabdytas. Tačiau trys žmonės jaučia visai ką kita... Tėvai su didžiuliu skausmu stebi sūnaus veiksmus, kurių negali pakeisti. Apimta nevilties sesuo tragišką scenarijų seka iš kitos pasaulio pusės. Vienos dienos įvykiai kiekvieną šeimos narį privers pažvelgti į save ir atsakyti į sunkiausią klausimą: ką mylėdami jie padarė ne taip?

Atviroje ir bejėgiškumo kupinoje paprastos šeimos istorijoje atskleidžiami sudėtingi tėvų ir vaikų santykiai, keliami pamatiniai klausimai apie atsakomybę už vaikus ir už pasaulį, į kurį juos išleidžiame. Tai itin jautrus pasakojimas apie šiuolaikinius žmones, susiduriančius su didžiausiais šių dienų iššūkiais: besąlygiška meilė, atpildas ir mirtis.

Urvinis žmogus. *Jørn Lier Horst*

Viena didžiausių žudiko medžioklių Norvegijos kriminalinėje istorijoje. Šįkart mirtis įsikuria vyriausiojo inspektoriaus Viljamo Vistingo kaimynystėje. Per kelis namus nuo Vistingo namų randamas miręs žmogus, jau keturis mėnesius sėdintis priešais įjungtą televizorių. Jo beveik mumifikuotas kūnas buvo rastas tik todėl, kad jis nesu-mokėjo komunalinių mokesčių. Iš pirmo žvilgsnio neatrodo, kad mirtis būtų smurtinė. Vigas Hansenas gyveno kaip atsiskyrėlis, nebendravo su kaimynais. Ar žmonės prarado bendruomeniškumo jausmą ir jų nedomina tie, kurie įsikūrę šalia? Ar visuomenės susvetimėjimas - didžiausia Norvegijos visuomenės rykštė? Ar dėl šios priežastis niekas nepastebėjo vienišo vyro mirties? Apie vienišo vyro mirtį nepraneša nei spauda, nei televizija, tačiau ši mirtis sudomina žurnalistę Vistingo dukterį Liną. Ji nori papasakoti apie šį tragišką įvykį ir parašyti straipsnių seriją apie visuomenės

susvetimėjimą, abejingumą ir prarastus šalia gyvenančių žmonių tarpusavio ryšius. Kaip galima būti tokiam vienišam ir visų pamirštam, kad praeina keturi mėnesiai, kol kas nors atsitiktinai sužino, kad tu miręs? Tuo pat metu policija gauna dar vieną pranešimą apie mirtį. Kalėdinių eglučių kirtimvietėje po sniegu randamas dar vienas jau kelis mėnesius miręs vyras. Vistingui kelia įtarimą šios dvi tarpusavyje tarsi nesusijusios mirtys. Vyriausiojo inspektoriaus nuojauta dažniausiai nemeluoja. Du vyrai mirę jau keturis mėnesius ir niekas jų nepasigedo. Kas bendro tarp šių dviejų visuomenės atstumtųjų?

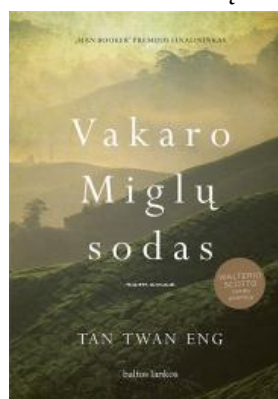
Sausra. *Jane Harper*

Veiksmas vyksta Australijoje, sausros iškankintame Kievaros miestelyje. Pareigūnas Aaronas Falkas į gimtąjį miestelį atvyksta dalyvauti geriausio savo draugo Luko laidotuvėse. Prieš dvidešimt metų pats Falkas buvo apkaltintas žmogžudyste ir būtent Lukas užtikrino jam alibi. Aaronas ir jo tėvas tuomet išvyko iš miestelio ir tik Luko liudijimo dėka išvengė kalėjimo.

Tačiau dabar jau daugiau žmonių žino, kad Luko liudijimas nebuvo tiesa, o Lukas – negyvas. Falkas drauge su vietiniu detektyvu ima aiškintis, kas iš tiesų nutiko Lukui ir kuo daugiau klausimų jis kelia, tuo daugiau iškyla keistų detalių. Ar tai – desperatiškas sausros iškankinto ir vilties netekusio ūkininko poelgis, o gal priežastys slypi giliau? Aaronui kapstantis po nusikaltimo detales ima aiškėti ilgai slėptos viso

miestelio paslaptys.

Šiame romane nusikaltimas, įvykdytas didžiausios amžiaus sausros metu, iškelia klausimą, kas iš tiesų žiauresnis – viską kaustanti ir lėtai marinanti stichija ar įniršio apakintas žmogus?

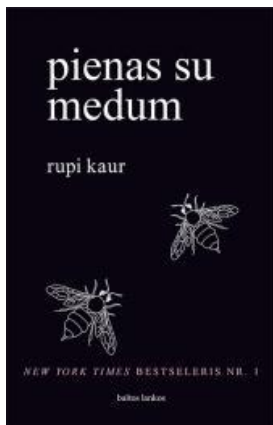
Vakaro Miglų sodas. *Tan Twan Eng*

Japoniškas sodas – ramybės ir tylos oazė, kurioje nėra didžiulių fontanų, ryškių spalvų, apibrėžtų ribų ir skulptūrų. Tai erdvė, kur susijungia laikas ir atmintis, todėl sakoma, kad japoniškam sodui subręsti reikia šimtmečių. Tačiau ar jis gali tapti vieta, kur užmarštin nueina visos skriaudos – ypač kai ką tik praūžė Antrasis pasaulinis karas, o Malaizijoje vis dar siaučia partizaninis komunistų pasipriešinimas?

Pagrindinė romano herojė – Vakaruose studijavusi teisininkė, viena iš pirmųjų moterų, paskirtų į Malaizijos Aukščiausiąją teismą. Tačiau ji nusprendžia baigti savo karjerą ir grįžta į džiunglių supamą arbatos plantaciją.

Jun Ling atmintyje vis iškyla košmaras, išgyventas japonų karo belaisvių stovykloje.

Nors ji išsigelbėjo, karas pareikalavo jos sesers gyvybės. Ji visa širdimi nekenčia šios tautos ir negali pamiršti padarytų skriaudų. Tačiau tuo pat metu mano, jog vienintelis būdas įprasminti sesers atminimą – jos garbei sukurti japoniškąjį sodą.

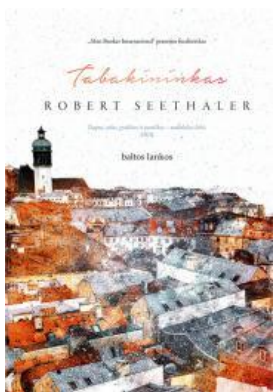

pienas su medum. *Rupi Kaur*

Indų kilmės kanadietės poetės, iliustratorės ir menininkės Rupi Kaur poezijos ir prozos tekstų knyga „pienas su medumi“ užkariavo pasaulį ir tapo New York Times bestseleriū. Aktualiausiomis šiuolaikinei moteriai temomis kalbanti jauna autorė rašo atvirai ir išmintingai.

„pienas su medumi“ – tai poezijos ir prozos tekstų rinkinys apie išgyvenimą. Apie patirtą smurtą, išnaudojimą, meilę, praradimą ir moteriškumą.

Knyga padalyta į keturis skyrius ir kiekvienas turi skirtingą tikslą, kiekvienas skyrius padeda įveikti skirtingą skausmą, skirtingą širdgėlą. „Pienas su medumi“ vedasi skaitytoją į kelionę po skaudžiausias gyvenimo akimirkas ir parodo jų grožį. Nes grožis yra visur, jei tik nori jį matyti.

Tabakininkas. *Robert Seethaler*

1937-ieji. Europą pamažu gaubia tamsūs stiprėjančio Vokietijos nacių režimo debesys. Kaip išsaugoti žmogiškumą, ramybę ir išlikti, kai aplink tvyro nežinia? Prestižinei Man Booker premijai nominuoto austrų rašytojo Roberto Seethalerio romanas „Tabakininkas“ – vieno jaunuolio brendimo istorija, kurioje telpa meilė amatui, meilė moteriai ir meilė išminčiai.

Septyniolikmetis Francas nusprendžia iškeisti ramią ir kaimišką idilę į Vienos šurmulį ir iškeliauja į sostinę. Jo namų ilgesys netrunka ištirpti gyvybingame didmiesčio triukšme. Francas tampa seno tabakininko Otto mokiniu ir semiasi šio amato paslaptių. Tarp tabako krautuvėlės lankytojų – profesorius Sigmundas Freudas. Nelaimingai įsimylėjęs Francas netrunka susipažinti ir susidraugauti su mokslininku. Jis keičia

puikius cigarus į psichoanalitiko įžvalgas ir patarimus apie meilę.

1937 m. – neramus laikas, Vokietijos kareivių batai jau mindžikuoja Austrijos pasienyje. Karo viesulas išblaškys Franco, Otto ir profesoriaus Froido likimus. „Tabakininkas“ – pasakojimas apie tai, kaip Trečiojo Reicho politinės ambicijos paveikė ir sugriovė paprastų žmonių gyvenimus, sutrikdė nerūpestingą kasdienybę atnešdamos siaubą ir terorą.

Išnarplioti Oliverį. *Liz Nugent*

Oliveris yra žavingas ir charizmatiškas vyras, susikūręs tobulą gyvenimą. Jis gyvena priemiestyje su žmona Alisa, kuri iliustruoja jo populiarias ir apdovanojimus šluojančias knygas vaikams. Žmona jam nuoširdžiai atsidavusi, jų bendras gyvenimas atrodo pavydėtinais privilegijuotas ir lengvas. Tačiau vieną vakarą, suvalgęs žmonos paruoštą vakarienę, Oliveris ją žiauriai sumuša. Taip, kad moteris atsiduria komoje. Kol Alisa galynėjasi su mirtimi, visi, pažinę Oliverį, bando suprasti jo veiksmų priežastis. Kodėl jis taip pasielgė? Oliveris papasakoja savo istoriją. Papasakoja ir tie, kurių gyvenimo keliai susidūrė su Oliverio. Jo tuščiagarbė ir irzli meilužė; didžiulio namo savininkė, kuri prarado viską tą vasarą, kai jį įdarbino savo vynuogyne; Alisos draugas Barnis, kuris nuo vaikystės puoseleja jausmus Alisai; Oliverio koledžo draugas Maiklas, kankinamas nebylių troškimų, kurių gėdijasi daugybę metų... Nė

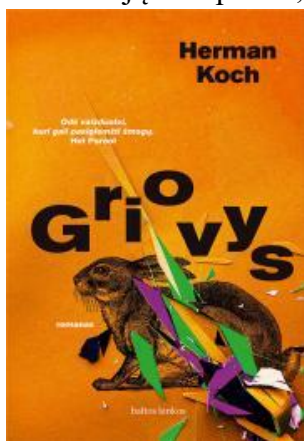
vienas iš jų nesupranta, kokia tamsi paslaptis glūdi už neprikaištingos Oliverio išorės.

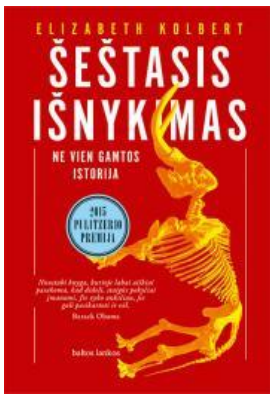
Griovys. *Herman Koch*

Stiprus, paslaptingas ir išradingas romanas apie nerimastingą ir paranojišką pavydo pasaulį. Robertas Valteris yra populiarus ir visų mėgstamas Amsterdamo meras. Per Naujųjų metų priėmimą Robertas pastebi, kad jo žmona nuoširdžiai kvatojasi iš vieno miesto tarybos nario, mero pavaduotojo pokštų ir į Roberto galvą akimirksniu ateina pati baisiausia mintis. Žmona jam neištikima. Ši mintis užvaldo Roberto protą ir jo neveikia jokie argumentai. Ilga ir laiminga santuoka tampa blankia ir nereikšminga praeitimi, o Robertas jau įsivaizduoja, kaip žmona jį apgaulinėja su pavaduotoju, kuriam baisiausiai rūpi aplinkos apsauga. Su vyru, kuris miesto panoramą nori sudarkyti vėjo turbinomis.

Robertas su žmona Silvija augina dukterį Dianą. Žinoma, nei duktė, nei žmona nieko nenutuokia apie Robertą persekiojančius įtarimus ir paranoją. Dabar jo

sujauktas protas tiesiog apsėstas. Anas Naujųjų metų priėmimas ženklina visos jų šeimos laimės pabaigą. Laimės, kuria meras taip ilgai džiaugėsi.

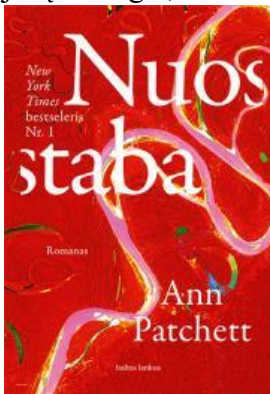
Šeštasis išnykimas. Elizabeth Kolbert

Per pastaruosius pusę milijardo metų įvyko penki masiniai išnykimai, kai gyvybės įvairovė Žemėje staigiai ir dramatiškai sumažėjo. Viso pasaulio mokslininkai pastaruoju metu stebi šeštąjį išnykimą, kuris, spėjama, sukels didžiausią žalą nuo tada, kai asteroido smūgis nušlavė nuo žemės paviršiaus dinosaurus.

Gali būti, kad šis, šeštasis, išnykimas bus kur kas spartesnis nei kiti. Keturi iš penkių ankstesnių didžiųjų išnykimų truko nuo šimtų tūkstančių iki milijonų metų. Jų pagrindinė priežastis – dėl natūralių priežasčių šiltėjantis arba šaltėjantis klimatas.

Šį kartą katastrofa palies mus, žmones. Negana to, jos priežastis, panašu, taip pat esame mes. Knygoje „Šeštasis išnykimas: ne vien gamtos istorija“ rašytoja Elizabeth Kolbert remiasi šešių skirtingų sričių mokslininkų tyrimais ir jų darbo rezultatais:

geologai, kurie studijuoja vandenynų centrus, botanikai, kurie tyrinėja medžių augimo ribą Andų kalnuose, jūrų biologai, kurie nardo po Didįjį barjerinį rifą, visi jie suteikė autorei svarbios informacijos.

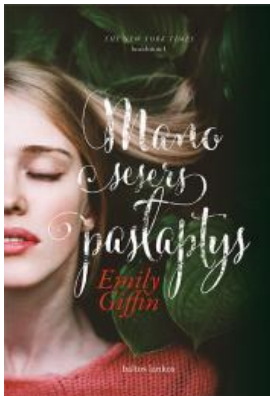
Nuostaba. Ann Patchett

Daktarė Marina Sing pradeda neįtikėtiną kelionę į vabzdžių knibždančią Amazonę. Ji neturi kito pasirinkimo, tik atsiduoti nuostabiam, bet pavojingam pasauliui, kuris jos laukia džunglėse. Marina į Braziliją keliauja turėdama du tikslus. Vienas iš jų – išsiaiškinti, kas nutiko jos kolegai, mirusiam prieš keletą savaitių ir antrasis – sužinoti, kokią pažangą padarė jos buvusi dėstytoja vaistų nuo nevaisingumo paieškose, kurias finansavo jos farmacinė kompanija. Būtent tokiu tikslu išvykęs į džungles anksčiau dingo jos kolega...

Greičiausiai net neverta tikėtis, kad šias užduotis pavyks lengvai įgyvendinti.

Marinos mentoriaus darbas, pasirodo, yra susijęs su menkai žinoma gentimi, kurios atstovai gali daugintis iki pat septyniasdešimties metų ir aiškėja, jog tai lemia ne tik jų

kasdieniai ritualai, bet ir aplinka, kurioje jie gyvena.

Mano sesers paslaptys. Emily Giffin

Augdamos seserys Džozė ir Meredith galėjo džiaugtis įprastais seserų santykiais – kupiniais meilės, su vis pasitaikančiais nereikšmingais ginčais ir priekabėmis. Tačiau jos visuomet buvo labai skirtingos. Džozė – impulsyvi, dvasinga ir atlapaširdė, o Meredith – darbšti, mąšli ir santūri. Kai šeimą ištinka tragedija – į užkandinę išvykęs brolis dingsta ir niekuomet nebegrižta – jų trapius santykius suskaldo skirtingas požiūris ir nutylėti kaltinimai viena kitai...

Praėjus penkiolikai metų po to įvykio, Džozė ir Meredith – trisdešimtmetės moterys, kurios kabinasi į gyvenimą ir toliau eina labai skirtingais keliais. Džozė dirba mokytoja ir yra vis dar vieniša, beveik pasiryžusi išvis atsisakyti bet kokių pažinčių. Labiau nei vaikinai ji trokšta tapti mama. Pasiryžusi siekti svajonės, ji nusprendžia

imti likimo vadžias į savo rankas.

Tuo metu Meredith, rodos, gyvena tobulą gyvenimą – ji sėkminga advokatė, ištekėjusi už nuostabaus vyro ir auginanti ketverių dukrelę. Tačiau pastaruoju metu Meredith jaučiasi nerami ir nepatenkinta savo gyvenimu, ji vis dažniau susimąsto, ar gyvena taip, kaip iš jos tikisi kiti, ar taip, kaip iš tikrųjų ji pati nori gyventi.

Pražuvėlis. Hans-Ulrich Treichel

„Pražuvėlis“ – autobiografinis romanas - pasaulinio pripažinimo sulaukusi sukrečianti istorija apie vokiečių šeimą, Antrojo pasaulinio karo metu netekusią sūnaus.

Paprasta vokiečių šeima 1945 metais bėga nuo į šalį besiveržiančios rusų armijos.

Tačiau chaose dingsta jų vyresnysis sūnus Arnoldas. Šeima randa saugų prieglobstį, bando pradėti naują gyvenimą, kruopščiai kuria viską nuo pat pradžių. Tačiau iš tiesų juos visus tarsi praecities vaiduoklis persekioja sūnaus netektis.

Šios istorijos pasakotojas – jaunesnysis Arnoldo brolis. Kiek užtelėjęs jis iš tėvų

išgirsta, kad Arnoldas dingo ir, panašu, jog dabar atsirado. Rasti pirmąją – tėvų svajonė, tačiau jaunėliui tai – košmaras. Staiga jis supranta, kad būtent tas dingęs brolis

jų šeimoje visada buvo pagrindinis veikėjas, o jis pats – tik antraplaniai vaidmens atlikėjas ir jis ima nekęsti Arnoldo dar jo nepamatęs. Jaunėlis ima suprasti ir kodėl nuolat turėjo gyventi su keistu, nepelnytu gėdos ir kaltės jausmu. Tačiau vaikui sunku pripažinti, kad jis nebėra, o gal niekada ir nebuvo, svarbiausias savo šeimai. Jis nesupranta, kodėl tėvai nesiliovė ieškoję Arnoldo ir kodėl jiems nepakanka mylėti jį...